

EILAND

Liefste, soms waait het hier zo hard
-aflandige wind noemt men dat-
dat de branding rimpelloos uitdooft
nog voor ze het strand bereikt.

U en ik gelijk, liefste.

Wij geloven in onze aanwezigheid,
onze betekenis, iets dat voor ons waait.
Liefste, waarom zwijgen wij?

Op andere, windstille dagen
schuimt wie weet welke natuurkracht
de golven juist hoog op, nergens voor nodig,
liefste, praten we ons leeg.

Niemand van ons kan zeggen wat hij veroorzaakt,
waarom en wanneer en of niet. Wat we zien
zijn gevolgen, nooit oorzaak, liefste, hoe hard
we ons best doen, altijd en sindsdien.

F. Starik

Uit: Door. Nieuw Amsterdam Uitgevers, 2013.
("Je hebt je licht geschenen." In: Zwaluw; dank!)